

88ste vergadering

Woensdag 3 september 2003

Aanvang 13.00 uur

Voorzitter: Verburg

Tegenwoordig zijn 115 leden, te weten:

Aasted Madsen-van Stiphout, Albayrak, Algra, Arib, Van As, Van Baalen, Bakker, Balemans, Van Beek, Blok, Van Bochove, Boelhouwer, Van Bommel, Brinkel, Bruls, Buijs, Bussemaker, Van de Camp, Cornielje, Çörüz, Crone, Van Dam, Depla, Dezentjé Hamming-Bluemink, Van Dijk, Van Dijken, Dijkma, Duyvendak, Eerdmans, Eijsink, Eski, Eurlings, Ferrier, Van Fessem, Geluk, Van Gent, De Grave, Griffith, De Haan, Van der Ham, Hamer, Haverkamp, Van Heemst, Hermans, Hessels, Van Heteren, Van Hijum, Hirsi Ali, Hofstra, Jager, Kalsbeek, Kant, Karimi, Koenders, Koopmans, Kortenhorst, Kraneveldt, De Krom, Kruijssen, Van der Laan, Lambrechts, Leerdam, Van Lith, Van Loon-Koomen, Luchtenveld, Marijnissen, Mastwijk, Van Miltenburg, Mosterd, Nawijn, De Nerée tot Babberich, Noorman-den Uyl, Van Oerle-van der Horst, Omtzigt, Oplaat, Örgü, Ormel, Rambocus, Rijpstra, Samsom, Schippers, Schreijer-Pierik, Slob, Smeets, Smilde, Smits, Snijder-Hazelhoff, Spies, Van der Staaïj, Sterk, Straub, Stuurman, Szabó, Tichelaar, Timmer, Tjon-A-Ten, Tonkens, Van Velzen, Vendrik, Verbeet, Verburg, Vergeer-Mudde, Vietsch, Visser, Van der Vlies, B.M. de Vries, Jan de Vries, K.G. de Vries, Van Vroonhoven-Kok, Waalkens, Weekers, Wilders, Van Winsen, De Wit en Wolfsen,

en de heer De Geus, minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid.

De **voorzitter**: Ik deel aan de Kamer mede dat zijn ingekomen berichten van verhindering van de leden Huizinga-Heringa en Dubbelboer, wegens bezigheden elders.

Deze berichten worden voor kennisgeving aangenomen.

De **voorzitter**: De ingekomen stukken staan op een lijst die op de tafel van de griffier ter inzage ligt. Op die lijst heb ik voorstellen gedaan over de wijze van behandeling. Als aan het einde van de vergadering daartegen geen bezwaren zijn ingekomen, neem ik aan dat de Kamer zich met de voorstellen heeft verenigd.

De **voorzitter**: Ik verzoek de Kamerleden en de mensen op de publieke tribune om te gaan staan in verband met een herdenking.

Op 27 juni 2003, de eerste dag van het zomerreces, overleed onze medewerkster Adrie Houtman, niet plotseling, maar wel veel en veel te jong. Mevrouw Houtman was nog maar 49 jaar. Zij werkte een kleine acht jaar bij de afdeling Schoonmaakonderhoud van de Tweede Kamer. De Oude Zaal en de omgeving daarvan waren haar werkterrein. Dat beschouwde zij ook als haar domein. Zij kon daarover enthousiast vertellen en zij vond het erg belangrijk dat die prachtige zaal er door haar toedoen steeds tiptop uitzag. Het moest er letterlijk blinkend zijn. Wij hebben allemaal vaak mogen constateren hoezeer zij daarin slaagde.

Begin vorig jaar werd mevrouw Houtman ziek. Zij onderging een

ingrijpende longoperatie. Een paar maanden later was zij alweer vol goede moed en vol optimisme terug in haar Oude Zaal. Helaas duurde dat maar even. Zij bleek veel zieker te zijn dan aanvankelijk werd gedacht. Op 29 augustus van het vorige jaar nodigde zij haar collega's uit om tijdens een kopje koffie afscheid te nemen. Zij zag als geen ander de feiten onder ogen, maar zij wilde niet met stille trom vertrekken. Zij had dat zelf allemaal zo geregeld en het werd een bijeenkomst die iedereen als indrukwekkend, maar ook als heel verrijkend heeft ervaren. Samen met haar man en dochter, hier aanwezig, wilde zij nog één keer temidden van haar collega's zijn. Zelfs daar en op dat moment bleef zij de goedlachse en vrolijke collega die zij altijd is geweest en die alles onder controle wilde hebben. Zo nam zij ook zelf de beslissing om niet allerlei levensrekkende behandelingen te ondergaan, omdat zij wist dat het uiteindelijk toch niet zou helpen. Zij was echter blij en dankbaar dat zij veel langer mocht blijven leven dan haar was voorspeld. Zo kon zij de voortgang van de studie van haar dochter blijven volgen, waarover zij tijdens bezoeken van collega's bij haar thuis enthousiaste verhalen vertelde. Zij was tegenover haar collega's ook heel openhartig over hoe zij tegen haar eigen situatie aankeek en wat haar mogelijk te wachten stond. Zij zag daar tegenop, maar was er niet bang voor. Die openhartige gesprekken maakten het voor haar collega's niet moeilijk om bij haar op bezoek te gaan, integendeel.

Wij zullen ons Adrie Houtman blijven herinneren als een blijmoedige en betrokken medewerkster en collega die met enthousiasme haar werk bij de Tweede Kamer deed.